

УНИВЕРСИТЕТ ЗА НАЦИОНАЛНО И СВЕТОВНО СТОПАНСТВО

СТ А Н О В И Щ Е

**от доц. д-р Иван Цветанов Иванов - доцент по гражданско и семейно право
(05.05.08)**

член на научно жури, определено със Заповед № 1590/23.06.2021 г. на Заместник-ректора по НИД на УНСС за публична защита на дисертационния труд на Ивайло Димитров Тосков на тема „Гражданска отговорност на възложител за вреди, причинени от изпълнител”

**за присъждане на образователната и научна степен „доктор по право”
в професионално направление 3.6. Право, научна специалност „Гражданско и семейно право”**

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА НАУЧНОТО ЖУРИ,

Със Заповед № 1590/23.06.2021 г. на Заместник-ректора по НИД на УНСС съм определен за вътрешен член на научното жури за публична защита на дисертационния труд на г-н Ивайло Димитров Тосков - задочен докторант в катедра „Частноправни науки” в ЮФ на УНСС по научна специалност „Гражданско и семейно право”, професионално направление 3.6 Право, на тема „Гражданска отговорност на възложител за вреди, причинени от изпълнител”. С решение по точка първа от дневния ред на първото заседание на научното жури, съм избран за член на журито, който да изготви и представи становище.

I. Обща оценка на докторанта и на представения дисертационен труд

Ивайло Димитров Тосков е зачислен със Заповед № 624/18.03.2016 г. на Заместник-ректора по НИД на УНСС като задочен докторант в катедра „Частноправни науки” в Юридическия факултет на УНСС. По време на обучението си в докторската програма той е положил предвидените в индивидуалния му план изпити и е атестиран с положителна атестация. Г-н Ивайло Тосков има впечатляваща публикационна активност по време на обучението си. Той е съавтор в една глава от монографичен труд и в две студии (едната от които на английски език) и има 5 самостоятелни публикации, три от които са свързани с темата на дисертационния му труд. Това обстоятелство демонстрира устойчивост в научноизследователските интереси на докторанта и то най-вече към несъмнено актуалната и дисертабилна тема за гражданската отговорност на възможителя по чл. 49 ЗЗД. Г-н Тосков е участвал в 4 национални научни конференции, на които е представил доклади, свързани с темата на дисертационния труд. Преминал е

успешно вътрешна защита в първичното звено на 27.05.2021 г. Отчислен е с право на защита със Заповед № 1630/29.06.2021 г. на Заместник-ректора по НИД на УНСС.

Дисертационният труд е подготвен под научното ръководство на доц. д-р Иван Цветанов. Той е в обем 222 страници и съдържа: заглавна страница; съдържание; увод; изложение, което е систематизирано в четири глави, а те от своя страна съдържат параграфи и точки; заключение, което съдържа обобщение на постигнатите от изследването резултати и предложения *de lege ferenda*; библиография. Направени са впечатляващите 709 бележки под линия. Библиографската справка на труда включва използвани 77 заглавия научна и научно-приложна литература на български език и 24 заглавия на английски, немски и руски езици. Приложена е изискуемата се декларация за оригиналност. Авторефератът отразява основните научни и научно-приложни приноси. Всичко това демонстрира изпълнението на изискванията на чл. 27 ППЗРАСРБ.

II. Обща оценка на представения дисертационен труд

Значимостта на представения за защита дисертационен труд се определя от няколко основни фактора. На първо място това са актуалността и звученето на изследваната проблематика в днешния все повече и повече материално ориентиран свят на стопански отношения. На второ място тази значимост се предопределя и от липсата до този момент в българската правна книжнина на цялостно монографично изследване, посветено на гражданската отговорност на възложител за вреди, причинени от изпълнител. Не на последно място значимостта на дисертационния труд се проявява и в състоятелните и добре обосновани предложения за усъвършенстване на относимото към изследваната материя действащо законодателство в случаите, когато това е необходимо според автора на труда.

Общата оценка на дисертационния труд недвусмислено показва, че докторантът познава добре не само материята, посветена на гражданската отговорност в облигационното право, но има задълбочени познания в почти цялото гражданско право и дори в гражданскопроцесуалното право. Безспорно е обстоятелството, че той познава изразените в гражданскоправната доктрина становища по отделни дискусийни въпроси, свързани с изследването, не се въздържа от изразяването на лично мнение по повечето от тях и дори поставя за научна дискусия нови такива. Като положителен резултат в тази насока трябва да се посочи и доброто познаване и боравене с относимата към изследваната проблематика съдебна практика не само на българските, но и на чуждестранни съдилища.

III. Оценка на научните и научно-приложни резултати и приноси

Без претенции за изчерпателност, основните и най-съществени научни и научно-приложни резултати и приноси от дисертационния труд могат да бъдат обобщени по следния начин:

1. Сполучливото посочване на надграждащи аргументи в подкрепа на тезата, че приложението на договорната отговорност изключва деликтната;
2. Задълбоченото сравнителноправно изследване на отговорността на възложителя в правото на Германия, Франция, Русия, в страните от англосаксонската правна система – Великобритания и САЩ, както и в правото на Европейския съюз;

3. Аргументираното обосноваване на схващането, че възлагането на работата може да стане както чрез правен акт (сделка, държавновластнически акт, по силата на закона), така и чрез фактическо действие;

4. Обоснованото предложение за научно-приложна дискусия по въпроса дали да се допълни хипотезата на чл. 49 ЗЗД със случаи, при които не е налице класическо възлагане на работа, но между отговорния субект и делинквента са налице сходни отношения, изразяващи се в упражняването на контрол;

5. Обоснованата критика на някои възприети от съдебната практика (ППВС № 17/1963 г.) постановки относно възлагането на работа при няколко възложители;

6. Оригиналната теза, че единствено съзнателното наемане на неспособно лице не води до възникване на правоотношение по чл. 49 ЗЗД, но може да доведе до отговорност по чл. 45 или чл. 47, ал. 2 ЗЗД за възложителя;

7. Очертаването на някои специфични хипотези на възлагане на работа – от юридическо лице, политическа партия или в издателската дейност;

8. Аргументирането на тезата, че отговорността на възложителя не зависи от вината на прекия причинител;

9. Обоснованото и аргументирано схващане, че отговорността на възложителя е безвиновна (обективна) отговорност за чужди действия;

10. Умелото систематизиране на материалноправните и процесуалноправните последици на отговорността на възложителя.

По мое убеждение тези резултати и приноси доказват не само широките и задълбочени теоретични познания на докторанта, но и неговите правна култура и способности за самостоятелни научни изследвания. Всичко това демонстрира надлежното изпълнение на изискванията на чл. 6, ал. 3 ЗРАСРБ.

IV. Критични бележки и препоръки

Нямам критични бележки и препоръки към докторанта.

V. Заключение

В заключение изразявам положителната си оценка, че представения за защита пред научно жури дисертационен труд на тема „Гражданска отговорност на възложител за вреди, причинени от изпълнител” отговаря на изискванията на Закона за развитието на академичния състав в Република България, на Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и на Правилника за учебната дейност на УНСС за получаване на образователната и научна степен „доктор”, поради което предлагам на Ивайло Димитров Тосков – задочен докторант в катедра „Частноправни науки” в Юридическия факултет на УНСС - да бъде предоставена образователната и научна степен „доктор” в професионално направление 3.6. Право, научна специалност „Гражданско и семейно право”.

Дата: 12.08.2021 г.

Член на журито:

доц. д-р Иван Цветанов Иванов